

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0113 van 30 mei 2012
in de zaak 1112/0192/SA/3/0160

In zake:

1. mevrouw [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Carlos DE WOLF en Michaël DE MOL
kantoor houdende te 9680 Maarkedal, Etikhovestraat 6
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Bert ROELANDTS en Sofie DE MAESSCHALCK
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 20 mei 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de vergunning verleend voor het wijzigen van een verkavelingsvergunning.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 maart 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Carlos DE WOLF en Michaël DE MOL die verschijnen voor de verzoekende partijen, mevrouw [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sofie DE MAESSCHALCK, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 19 januari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 1 februari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 25 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere een aanvraag in voor een vergunning voor *“het wijzigen van een verkavelingsvergunning”*.

Meer specifiek beoogt de aanvraag het wijzigen van de verkavelingsvergunning met betrekking tot het lot B teneinde de bestaande woning te kunnen verbouwen en/of uitbreiden onder volgende voorwaarden:

- De totale bouwdiepte bedraagt maximum 15m;
- De bouwvrije zijstroken bedragen minimum 3m;
- De breedte van de uitbreiding is maximum 6m;
- De nok staat loodrecht op de nok van de bestaande woning;
- De kroonlijsthoogte sluit aan op deze van de bestaande bebouwing op het perceel.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, gelegen in woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is als lot B gelegen in een op 11 december 1956 goedgekeurde en niet vervallen verkaveling. De verkavelingsvergunning werd verleend op 11 december 1965 voor twee loten en vervolgens gewijzigd op 27 december 1977, op 5 juni 1997, op 20 augustus 2003 en op 26 november 2010. Na beroep tegen de laatste verkavelingswijziging werd aan de aanvraag en de bekomen vergunning verzaakt door de tussenkomen de partij. De verwerende partij nam hier akte van op 3 maart 2011.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 maart 2011 tot en met 14 april 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige eerste verzoekende partij.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 18 mei 2011 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere weigert op 20 mei 2011 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomen de partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De ontwerp-voorschriften beantwoorden aan het verslag van het 3-partijenoverleg dd. 15 september 2010 waarbij de aanvraag werd besproken met het agentschap RO.

Gelet op het nieuw bezwaarschrift welke bij onderhavige heraanvraag werd ingediend door de mede-eigenaar uit de verkaveling, waarin duidelijk werd aangetoond dat de uitbreiding beschaduwing op haar eigendom veroorzaakt.

Overwegende dat ingevolge deze bezwaren het dossier opnieuw werd voorgelegd op het 3-partijenoverleg dd. 11 mei 2011 met het agentschap RO.

Er werd geoordeeld dat er rekening moet worden gehouden met de bezwaren en dat het mogelijk moet zijn een bouwprogramma te realiseren waarbij kan tegemoet gekomen worden aan de bezwaren en de suggestie van de klager om de verbouwing te voorzien daar waar nu de veranda van de aanvrager gesitueerd is.

Gelet op voormelde redenen is onderhavige aanvraag niet voor vergunning vatbaar.

Een aangepast voorstel waarbij de uitbreiding geen hinder veroorzaakt ten opzichte van de aanpalende eigenaar, kan het voorwerp uitmaken van een nieuw onderzoek.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomen de partij op 24 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 6 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 30 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 15 september 2011 om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig het ingediend plan en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag beoogt het wijzigen van het lot B met het oog op het uitbreiden van de bestaande woning naar de huidige normen inzake leefcomfort.

Het betreft een woning met een beperkt volume, bestaande uit 1 bouwlaag en afgewerkt met een zadeldak. Volgens de goedgekeurde verkaveling d.d. 11/12/1965 was lot B bedoeld om de bestaande woning tijdelijk te behouden en deze later te vervangen door een nieuwbouw binnen de nieuw geschetste zone.

Er werden echter later diverse vergunningen afgeleverd (zie verder historiek) voor verbouwing van de bestaande woning waardoor deze een meerwaarde heeft verkregen en waardoor een vervanging ervan niet onmiddellijk meer aan de orde is.

De gevraagde uitbreiding is beperkt in omvang.

In het verleden werden vergunningen om de woning te verbeteren tot de toestand waarin ze zich nu bevindt. Deze bestemming van de woning wordt nu doorgetrokken door het uitbreiden van de woning.

Het getuigt van een duurzame ruimtelijke ordening om te opteren voor het behoud en uitbreiding van de nog in goede staat verkerende woning in plaats van het slopen van deze woning.

De gevraagde uitbreiding is beperkt qua bouwhoogte (1 bouwlaag met hellende bedaking, aansluitend bij de bestaande bebouwing) en oppervlakte en is stedenbouwkundig gezien niet van die aard dat deze qua omvang niet aanvaardbaar zou zijn. De impact op het woonklimaat van het aanpalend perceel overstijgt de normale burenhinder niet.

In voorliggende aanvraag wordt in tegenstelling tot wat bezwaarindiener en het college stellen, weldegelijk rekening gehouden met de inplanting van de belendende woning op het links aanpalend perceel.

Gelet op de diepere inplanting van de woning welke het voorwerp is van deze aanvraag en het feit dat deze op een afstand van 3m van de perceelsgrens, over een diepte van 7,60m wordt uitgebreid naar voor toe, zal een dergelijke uitbreiding veel minder hinder veroorzaken dan een eventuele nieuwbouw, als initieel voorzien in de verkavelingsvoorschriften, op termijn te realiseren.

De beoogde uitbreiding wordt voorzien tot op minimum 3m van de linkse laterale perceelsgrens en de beoogde uitbreiding bestaat slechts uit één gelijkvloerse bouwlaag afgewerkt met een hellend dak, met nok evenwijdig met de zijdelingse perceelsgrens. De veranda van klager op het aanpalend perceel bevindt zich bijkomend op ca. 7m van dezelfde perceelsgrens, zodat klager nimmer enig nadeel van bezonning zal kennen ter hoogte van haar veranda.

In die zin kan het bezwaar van de klager over de beschaduwning van haar veranda en bijgevolg verminderde lichtinval niet als gegrond worden beschouwd.

Een nieuw opgerichte woning vooraan het perceel, binnen de voorziene bouwzone, zou voor klager een veel ruimere hinder bezorgen.

De voorliggende vraag tot verkavelingswijziging brengt de goede plaatselijke aanleg en ruimtelijke ordening van de omgeving niet in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De beslissing van de verwerende partij van 15 september 2011 werd op 25 september 2011 aangeplakt, conform artikel 4.7.23, §4 VCRO. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging werd door de verzoekende partijen ingediend met een ter post aangetekende brief van 9 november 2011 en is tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

Immers, Eerste Verzoekende Partij is mede-eigenaar in onverdeeldheid en tevens vruchtgebruiker van de woning gelegen te [REDACTED], met name het perceel dat rechtstreeks paalt aan het perceel waarop de Bestreden Beslissing betrekking heeft. Als directe omwonende getuigt Eerste Verzoekende Partij dan ook van het rechtens vereiste belang om onderhavig verzoek tot schorsing en vernietiging in te leiden.

Tweede Verzoekende Partij is onverdeelde mede-eigenaar van de woning die wordt betrokken door Eerste Verzoekende Partij. Als (mede-)eigenaar van een rechtstreeks aan het perceel, waarop de Bestreden Beslissing betrekking heeft, palende woning, getuigt Tweede Verzoekende Partij ook van het rechtens vereiste belang om onderhavige vordering in te leiden.

Bovendien brengt de Bestreden Beslissing, bij realisatie van het hierin voorzien project, een ernstige en blijvende genotsderving in hoofde van Verzoekende Partijen met zich mee. Immers, het project zal bij realisatie een aanzienlijk vermindering van lichtinval in de woning van Verzoekende Partijen met zich meebrengen, zoals in de onderstaande randnummers zal worden aangetoond.

...”

2.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomenende partij betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan

voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden.

In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

De eerste verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als bewoonster, en daarnaast (mede-)eigenaar, van het naastliggende pand zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de beschreven mogelijke verminderde lichtinval en de daaruit voortvloeiende genotsderving. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De eerste verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang, conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De tweede verzoekende partij

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de tweede verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt.

De Raad stelt vast dat de tweede verzoekende partij zich, zoals blijkt uit de aanhef van het inleidend verzoekschrift, uitsluitend manifesteert als (mede-)eigenaar van de woning gelegen te [REDACTED] terwijl zij in de praktijk op een ander adres woont.

In zoverre de in het inleidend verzoekschrift omschreven hinder en nadelen, en dus ook het belang van de tweede verzoekende partij bij de voorliggende vordering, in essentie steunen op de mogelijke verminderde lichtinval en de daaruit voortvloeiende genotsderving, is de Raad van oordeel dat de tweede verzoekende partij vermelde hinder en nadelen niet nuttig kan aanwenden

en zij derhalve niet doet blijken van een persoonlijk, rechtstreeks en actueel belang bij de voorliggende vordering tot schorsing.

De voorliggende vordering is onontvankelijk in hoofde van de tweede verzoekende partij.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De eerste verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen hebben, in navolging van en na kennisname van de Bestreden Beslissing een architect gecontacteerd ten einde een simulatie te maken van de schaduw die het te realiseren project zal meebrengen t.o.v. de woning van Verzoekende Partijen (stuk 5).

Op deze simulatie is te zien dat in de maand maart –en bijgevolg als de zon reeds hoger staat dan in de voorgaande wintermaanden – de schaduw van het te realiseren project vanuit zuidelijke richting invalt op de veranda bij de woning van Verzoekende Partijen.

Het spreekt bovendien voor zich dat, in aan de maand maart voorgaande (herfst- en winter-)maanden, als de zon lager staat, deze schaduw langer zal zijn en dus ook meer zonlicht aan de veranda zal ontnemen.

...

Verzoekende Partijen zullen immers, in geval van realisatie van het project ernstige hinder en verlies aan gebruiksgenot ervaren nu de veranda op de meest nuttige momenten van de dag, met name als de inval van zonlicht het grootst is, niet voor haar doelstelling zal kunnen worden aangewend, met name het genieten van een door zonlicht verwarmde ruimte.

...

Bovendien dient te worden opgemerkt dat de Bestreden Beslissing reeds een, weliswaar gebrekkige, beoordeling omtrent de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening inhoudt en dit minstens voor wat betreft het aspect van de verminderde lichtinval (zie het onderdeel 4.2 van onderhavig verzoekschrift). Bijgevolg zal een vergunningverlenende overheid die een beslissing dient te nemen omtrent de uiteindelijke stedenbouwkundige vergunningsaanvraag m.b.t. het voorliggende project geen nieuwe beoordeling omtrent dit aspect zal kunnen vormen, gelet op de tot op dat ogenblik rechtsgeldige beoordeling ter zake door Verwerende Partij in de Bestreden Beslissing.

Bijgevolg zullen Verzoekende Partijen, in geval van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag op basis van de Bestreden Beslissing, de hinderaspecten die zij zullen ervaren door het voorzien project niet meer kunnen opwerpen ter vrijwaring van haar belangen.

...

2.

De verwerende partij meent dat er geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en verwijst naar de bestreden beslissing en de daarin opgenomen motivatie. Zij is van oordeel dat een nieuwbouw binnen de door de verkaveling voorziene bouwzone, veel meer hinder zou veroorzaken en dat de geplande uitbreiding de normale burenhinder niet overstijgt.

3.

De tussenkomen partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

Uit een grondig nazicht blijkt dat deze simulaties manifeste fouten bevat:

1) De uitbreiding is veel kleiner dan aangegeven op de simulatie

...

De schetsen geven dan een volledig vertekend beeld van de vergunde verkavelingswijziging. Aangezien de schetsen niet waarheidsgetrouw zijn, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen nalaten concreet, aan de hand van correcte stukken, aan te tonen dat zij een MTHEN zullen lijden door het verlies aan zon en licht.

Om die reden alleen al moet worden vastgesteld dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet leidt tot een MTHEN in hoofde van de verzoekende partijen.

2) Geen schaduwhinder volgens de deskundige beschaduwingsstudie van architect BOSSCHEM

...

Zijn beschaduwingsplan werd opgemaakt bij een zonnestand op 21 maart en op 21 september (solstitium bij lente en herfst). Op deze data is er geen enkele beschaduwing van de woning of de veranda van de verzoekende partijen. Bij een nokhoogte van 6,60m is er dan een beschaduwing op grond van aanpalend terrein tot 2,42m voorbij de laterale perceelsgrens (zie gearceerd gedeelte op onderstaand plan). Dit betekent dat er zo goed als nagenoeg geen beschaduwing is tijdens 6 maanden van het jaar. De kleine beschaduwing op de oprit is bovendien precies dezelfde als de beschaduwing van de eigen haag (40 cm breed en 1.58m hoog). In de middag (na 14u) is er zelfs een volledige bezonning door de zuid-westrichting van de zon.

...

Uit deze simulatie blijkt duidelijk dat de uitbreiding slechts in zeer beperkte mate schaduw zal veroorzaken op de aanpalende eigendom, waarbij de schaduw uitsluitend zal voorkomen op de oprit naar de garage. De woning, en specifiek de veranda, zal niet worden beschaduwd door de uitbreiding.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de eerste verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de eerste verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die haar desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Een substantiële reductie van zonlicht kan in principe een vermindering van de woonkwaliteit met zich meebrengen, in het bijzonder wanneer het woon- en leefvertrekken betreft. De eerste verzoekende partij kan bijgetreden worden dat de geplande werken op het naburige erf een reductie van zonlicht kunnen veroorzaken. Uit de gegevens van het door de eerste verzoekende partij voorgelegde dossier kan evenwel niet worden afgeleid dat er ook daadwerkelijk sprake is van een substantiële reductie die de grenzen van wat in redelijkheid kan aanvaard worden overschrijdt en in die zin voldoende ernst vertoont om een schorsing van de bestreden beslissing desgevallend te verantwoorden.

De Raad stelt immers vast dat de aangehaalde reductie enkel kan plaatsvinden op welbepaalde tijdstippen van de dag tijdens de herfst- en wintermaanden, wanneer de zon laag staat, zodat de periodes waarin er in voorkomend geval een verlies van bezonning kan zijn, eerder als gering en kortstondig dienen aangemerkt te worden. Met de tussenkomende partij stelt de Raad bovendien vast dat de vermeende zonderving niet op een voldoende wetenschappelijke verantwoorde wijze wordt aangegeven. De simulaties die door de eerste verzoekende partij bij het verzoekschrift worden gevoegd, zijn niet, minstens onvoldoende duidelijk om het beweerde ook daadwerkelijk te staven. Zo stelt de Raad vast dat nergens wordt geconcretiseerd op welke tijdstippen van de dag de simulaties concreet betrekking hebben. De eerste verzoekende partij stelt dat het gaat om simulaties voor de maand maart maar dit valt niet af te leiden uit de betrokken simulaties.

3.

De afname van bezonning in de veranda kan bijgevolg niet worden aangemerkt als een ernstig nadeel. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst

worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de eerste verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk in hoofde van de tweede verzoekende partij.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen, in hoofde van de eerste verzoekende partij.
3. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0192/SA/4/0160.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER